

Postanowienie z dnia 24 maja 2007 r.

II PZ 17/07

Zaskarżenie wyroku w całości jest jednoznaczne z żądaniem jego zmiany lub uchylecia w całości (art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c.). Natomiast zaskarżenie wyroku w części powoduje konieczność wyjaśnienia zakresu zaskarżenia we wniosku apelacyjnym (art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Roman Kuczyński, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Romualda Spyt (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 maja 2007 r. sprawy z powództwa Edwarda S. przeciwko S. Zakładom Mechanicznym Z. SA w S. o ustalenie, sprostowanie świadectwa pracy, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy z dnia 18 stycznia 2007 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 stycznia 2007 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy odrzucił apelację pełnomocnika powoda Edwarda S. od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy z dnia 4 października 2006 r. w sprawie przeciwko S. Zakładom Mechanicznym „Z.” SA w S. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że przedmiotowa apelacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370¹ k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c., bowiem pełnomocnik strony, będący adwokatem, nie spełnił wymogu procesowego wskazanego w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. Stwierdził, że z winy sądu pierwszej instancji, a także z winy pełnomocnika apelującego, nie doszło do określenia wartości przedmiotu sporu. W postępowaniu przed sądem pierwszej instancji powód rozszerzył powództwo o zapłatę odprawy i aż do zamknięcia przewodu sądowego strona powodowa nie sprecyzowała kwotowo tego żądania. Z tego względu Sąd

uznał, że wniosek apelacyjny „o uwzględnienie powództwa” nie zawiera zakresu żądanej zmiany czy też uchylenia wyroku. Sąd podkreślił także, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie jest wyższa niż kwota wskazana w apelacji jako wartość przedmiotu zaskarżenia.

Skarżący w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzucił naruszenie art. 370¹ k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie. W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że stanowisko Sądu Okręgowego nie jest trafne, bowiem apelacja spełnia wszystkie wymogi formalne wynikające z art. 368 § 1 i 2 k.p.c, Wskazał, że „sprecyzowanie przez niego żądania pozwu w wysokości trzymiesięcznej odprawy spełniało wymogi wskazane art. 187 § 1 k.p.c., w czym utwierdziło go postępowanie sądu pierwszej instancji”. Podkreślił, że nie został wezwany do uzupełnienia tego braku formalnego przez sąd, a nadto, że to na pozwanym ciążył obowiązek wskazania wysokości poborów powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c. apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto między innymi zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części (pkt 1), zwięzłe przedstawienie zarzutów (pkt 2), uzasadnienie zarzutów (pkt 3), powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później (pkt 4), oraz wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia (pkt 5). W sytuacji, gdy apelację składa sama strona, wskazane wyżej braki tego pisma, podlegają uzupełnieniu na wezwanie sądu, natomiast w sytuacji, gdy nie są one spełnione w apelacji sporządzonej przez adwokata lub radcę prawnego, (pkt 1 - 3 i 5) sąd pierwszej instancji odrzuca środek odwoławczy bez wzywania do usunięcia tych braków (art. 370¹ k.p.c.). Sąd Okręgowy wywiódł, że w wyniku uchybień sądu pierwszej instancji, ale też i pełnomocnika strony, nie doszło do ustalenia wartości przedmiotu sporu, a zatem wniosek apelacji „o uwzględnienie powództwa” w istocie nie spełnia wymogu przewidzianego w pkt 5 powyższego przepisu, ponieważ nie określa zakresu zaskarżenia wyroku. Stanowisko to nie jest trafne. Środek zaskarżenia ma być tak sformułowany, aby nie budził

wątpliwości co do jego istotnych elementów, mających wpływ na orzeczenie sądu drugiej instancji. Temu właśnie służą wymogi apelacji objęte przepisem art. 368 § 1 pkt 1 i 5 k.p.c., które odnieść należy do przepisu art. 378 k.p.c., zgodnie z którym sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia. Należy mieć na uwadze to, że punkt 5 omawianego przepisu pozostaje w ścisłym związku z art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. Jeśli strona skarży wyrok w całości (pkt 1), to zakres jego zaskarżenia jest znany i nie ma potrzeby, aby po raz drugi wskazywać zakres zaskarżenia we wniosku apelacyjnym. Zaskarżenie wyroku w całości jest jednoznaczne z żądaniem jego zmiany lub uchylenia w całości. Natomiast zaskarżenie wyroku w części, powoduje konieczność wyjaśnienia zakresu zaskarżenia i następuje to we wniosku apelacyjnym (pkt 5). Skoro zatem apelujący wskazał, że zaskarża wyrok w całości i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, to wskazanie to jednoznacznie określa zakres zaskarżenia w taki sposób, że dotyczy on wszystkich roszczeń objętych rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji. Zatem apelacja nie jest dotknięta brakiem powodującym jej odrzucenie na podstawie art. 370¹ k.p.c. Natomiast wątpliwości co do wartości przedmiotu zaskarżenia mogą być wyjaśniane w oparciu o przepis art. 25 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sąd może z urzędu sprawdzić wartość przedmiotu sporu podaną przez powoda, który to przepis ma odpowiednie zastosowanie również do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na mocy art. 398¹⁶ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

=====